

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. An sequestrationi locus sit in beneficio litigioso?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

mitti ex primo decreto non potest in possessionem custodiae causâ, ne vitium intrusionis incurrat, c. unico, de eo, qui mittit in possess. in 6. arg. c. olim 25. de rescript. 5. si Maritus vergat ad inopiam, vel periculum sit, ne dotem dissipet, L. cum dotem. §. Sin autem ff. soluto matrimonio, c. per vestras 7. de donat. inter Vir & Uxor. 6. quando timetur de sævitiâ Viri, & non potest Uxori caveri; tunc hæc sequestranda est, c. literas 13. de restit. spoliat. 7. si sponsa, vel Uxor adhuc virgo timeat, ne corrumpatur à Viro petente illam sibi restitui, ipsa dicente, quod non contraxerit liberè, c. cum locum 14. de sponsal. 8. si subest timor, ne res intereat lite pendente; tunc enim sequestranda est, ne iudicium fiat elusorium; sic Abbas in c. 2. h. t. n. 26. Gail. l. 1. observ. 148. n. 21. sed hoc postremum intellege, si possessor non sit solvendo, nec idoneus ad satisfaciendum; secus in hoc casu dissipationis, si sit ante sententiam, sequestratio non habet locum; Pirhing. h. t. num. 11.

ARTICULUS III.

An sequestrationi locus sit in beneficio litigioso?

1384. **S**uper hac quæstione extat Clementina *Unica*, h. t. ubi Clemens V. ita loquitur: Ad compescendas litigantium malitias, *definimus*, ut una contra possessorem definitiva sententia super beneficio apud Sedem Apostolicam, duntaxat in petitorio, vel possessorio, promulgata, beneficium ipsum, etiam si dignitas, vel personatus existat, & curam habeat animarum, à possessore huiusmodi (dum tamen triennio pacificè antea ab eo possessum non fuerit) per loci Ordinarium, apud aliquam personam idoneam *Sequestratur*, quæ plenam de ipso, & debitam curam gerens, id, quod de fructibus ipsius (debitis ejusdem supportatis oneribus) superesse contigerit; illi restituat, qui finalem in causa victoriam obtinebit: Si quis autem sequestrationem huiusmodi

impedire, vel fructus sequestratos quoquo modo præsumptè occupare, excommunicationis incurrat sententiam ipso facto: à qua (nisi impedimento prius amoto, & occupatis per eum fructibus restitutis) nullatenus absolvatur. Et nihilominus, si de litigantibus fuerit à jure (quod sibi in huiusmodi beneficio, vel ad ipsum forsitan competeat eidem) hoc ipso se noverit cecidisse. Præmissis ne dum circa futura, sed etiam circa per appellationem pendente negotia observandis: non obstante, si contra præfatam sententiam, de nullitate forsitan opponatur.

Hujus Clementinæ summam sic tradit Joannes Andreas: si super beneficio, contra ipsius possessorem, qui triennio non possedit, in petitorio, vel possessorio una definitiva fertur in curia, etiam si nulla fore dicatur, ipsius beneficii sequestratio per loci Ordinarium fieri debet, quam impediens, vel sequestratos fructus occupans, excommunicatus est: & si est de litigantibus, cadit à jure suo, & respicit pendente.

Ex hac decretali sequitur, unâ in Romana Curia contra possessorem Ecclesiastici beneficii sententiâ promulgatâ definitiva, ipsius beneficii sequestrationem per Ordinarium loci fieri debere; ita in præsentem tenent Imol. n. 3. Bonif. n. 1. Abb. n. 3. & alii; quod intellige de possessore *nondum triennali*, etiam si sententia illa dicatur nulla fore, ut patet ex textu; & hoc jure novo hujus Clementinæ; sequitur 2. sententiam unam, quæ requiritur in Curia Romana, promulgatam, contra possessorem beneficii ad hoc, ut sequestratio per Ordinarium fieri possit, debere esse *primam, non respectu cause, sed loci*; quamvis enim in partibus pro possessore sententia feratur, si tamen, postquam causa ad Sedem Apostolicam delata est contra possessorem in Romana Curia, *prima* sententia promulgatur, habet locum decisio hujus textus, ut colligitur ex gloss. hic, *V. promulgata*, ut tenent Abb. n. 7. & Bonif. n. 8.

Ex hoc sequitur 3. quod, si in Curia Romana *prima* sententia pro possessore primi beneficii feratur; *secunda* verò in eadem Curia contra ipsum pro petitorio promulgetur, huiusmodi sequestrationi

Uu 3 locus

1385.

1386.

locus non erit, juxt. doctrinam gloss. V. *possessorem, & declarat.* Card. hic, n. 13. Joan. Andr. *ad Specul. sub hoc tit. vers. sed propter*: dixi autem de possessore *non-dum triennali*; nam dispositioni hujus Clementinæ non est locus contra illum, qui jam per triennium illius beneficii pacificam habuerit possessionem; quia lex iniquum judicat, ut possessor, qui pacificè triennio possedit, sua possessione privetur, propter primam tantum sententiam in Romana Curia latam, à qua appellatum est; licèt enim pro ipsa in favorem Actoris aliàs præsumatur, contra ipsum tamen Actorem, qui tanto tempore tacuit, præsumptio est, quæ quidem triennali possessori favet; sic justum & conveniens fuit, ut hæc præsumptio triennalis possessionis præsumptionem sententiæ excluderet, ut optimè advertit Card. hic, n. 18.

1387. Sequitur 4. licet attentio jure communi, de quo in *c. ult. b. t. cum similibus*, quando Reus possessor à sententia contra eum lata appellat, rei petitiæ fructus, non autem res ipsa sequestrari debeant: in hac tamen nova Ecclesiastici beneficii se-

questratione non tantum fructus, sed & ipsum beneficium in totum sequestrari, ut notat gloss. V. *beneficium; omnes in c. examinata, de judic.* Unde per talem beneficii Ecclesiastici sequestrationem ab Ordinatio factam, quamvis ipse non exprimat, ipsius tamen beneficii possessio adeò in sequestrum rectà viâ transfertur, ut possit ipse validè, & rectè omnia ipsius beneficii jura exercere, juxta doctrinam glossæ, V. *beneficium*, hic, ubi etiam notat Abb. n. 8. quo habetur, quòd, cum persona illa, apud quam beneficium sequestratur, ipsum possideat, & debitam, plenamquè de eo curam habere debeat, ut textus habet, rectè fiat, quòd si tale beneficium fuerit Episcopatus, vel alia dignitas, ad quam pertineat beneficia conferre, eligere, vel præsentare, sequester hæc omnia, pendente lite, facere poterit, ut ex hoc textu deducunt Card. n. 9. hic; Innoc. in *c. examinata, de judic.* ubi etiam Imola num. 11. Felinus in *c. cum Bertold. num. 29. cum seq. de re judic.*

* * *

QVÆSTIO XVIII.

IN TIT. XVIII. DE CONFESSIS.

1388. Hæcenus potissimum egimus de his, quæ pertinent ad formam, & modum ordinandi judicium, quoad primam ejus partem, ut notavimus n. 1. plurimum autem de Reo *contumace*; nunc agendum erit de eodem *confitente*, atquè adeo de secunda parte judicii, seu media, juxta cit. n. 1. si enim Reus id, quod petitur, sponte confitetur, Actor multum relevatur ab onere probandi; quo cæterò quin in ordine ad merita causæ (quæ à probationibus pendent) rectè judicium instrui debet, quod facilius per confessionem Rei obtinetur; quia tamen non quælibet confessio Rei Actori prodesse aut potest, aut debet, ideo in hoc titulo, quæ circa illam controversa sunt, exponuntur.

ARTICULUS I.

Quid, & quotuplex sit confessio?

1389. Confessio, prout hic de illa agitur, dicitur finitur *assertio illius, quod ab Adversario intenditur*; de hac materia hoc titulo agitur, antequam ad probationes descendatur; cum enim in seqq. titulis agendum sit de Reo *Insciante*, adeoque modis, atquè mediis per probationes convincendis; in præmissis autem jam dictum sit de Reo *contumace*, meritò post hoc, & ante illud, agitur de *Confitente*. Antequam enim ad probationes veniatur, videri